

אביעזר נמצאות באיזור ברנע באשקלון, סמוך למסלול מרוץ המכוניות. היה ברור שאם מרוצי המכוניות ינו שורשים באשקלון, ויתנהלו מדי שנה ב" אופן נזכר. גם תוכניתו של אביעזר חלפה ייחד ערך האדמות סביב המסלולים, ב" אופן נזכר. גם תוכניתו של אביעזר חלפה סוף לבנות, עם אחיו או בלעדי, שכונת וילות שקטה למיליונרים ולבעלי אמצעים רבים, עמדה לפתע בסכנה מוחשית.

כשנשאל אם מסר המחאה על 180 אלף ל"י לפקודתו של עובד ב"רעמי, אמר ה" שבוע אביעזר חלפסון, לכתב העולם הזה: "האמת היא ששמעתי על סיפור כזה מפיו של מישהו מבנק המזרחי. מובן שאין לי שום קשר עם מתן פיצויים לחברת איריה. לא מסרתי צ'ק כזה לב"רעמי."

דרכי חיים

"זרקו אותנו

לכלבים!"

שישה אנשים חיהורים עסקו השבוע ב" ביצורים. לא היה בכך משהו הפתעה, אילו היו מתבצרים, כולם אנשים מעל לגיל המישים, פועלים ב"ש"ב"ס"פ. אבל הם התבצרו בתל"אביב והם לא התכוונו להרוף אויבים חיצוניים, הם התכוונו להגן על מקור פרנסתם.

השישה, אהרן אהרוני (61), יוסף גיבר-שטיין (61), יצחק רוזנצווייג (55), חיים גוברמן (60), יהודה עניו (51) ומרדכי ארנרין (50), היו עובדי דפוס הפועל ה" צעיר שבבעלות מרכז הקואופרציה. מה שאיים עליהם היה חרפת רעב, פשוטו כמשמעו.

בהתחלת השבוע גילו ששת העובדים כי במקום עבודתם הותקן מעול חדש. הם פרצו פנימה ללא היסוס, התקיפו מעול משלהם, הודיעו למרכז הקואופרציה כי לא יפנו את המקום עד אשר לא תוסדר להם תעסוקה חדשה.

הפרשה התחילה לפני כשנה וחצי כא" שר מרכז הקואופרציה החליט לפטר את מנהל הדפוס, ואב סטבינסקי. האיש סירב להתפטר והוא נתמך על ידי העובדים. לי דברי אלה דאג תמיד שיקבלו את משכורתם כסידרה.

גרעון של מאות אלפים. מדוע רצו לפטר את סטבינסקי, על כך חלוקות הגירסאות. אנשי מרכז הקואופרציה טענו בפשטות כי האיש הוא מועל, הכניס את המיפעל לחוב של מאות אלפי לירות. ה" פועלים דיברו אחרת: "ידענו שאם יפטר את סטבינסקי, זה יהיה הסוף שלנו."

סטבינסקי סיפר לכתב העולם ה" זה שהכסף הלך למטרה מוצדקת: חידוש היציד בדפוס המיושן. אבל כיוון שור"י מת הכספים התנהלה בקצב איטי, היה הכרח לנצל את הכספים לכיסוי גרעונות שוטפים.

הוא גם גילה דבר נוסף: "הופעת לי פני ועדת החקירה מטעם המפקר. עייתי על 40 שאלות, והחקירה לא נסתיימה. עמדתי כבר לחתום על הפרוטוקול של ה" חקירה, אך העניין נידחה. נראה שאיש כבר אינו מתעניין במיקרה הזה."

לאחר נפילתו של הפועל הצעיר הסתדר סטבינסקי לא רע, רכש לו משרד ושתי מכוונות דפוס, בניין הישן עצמו. הקשישים שמאחוריהם 35 שנות עבו" דה במקום לא היו ברי"מול כמוהו. הם אמרו במרירות: "ביקשנו שיקבלו אותנו לקואופרטיב החדש שקם במקום, אך ב"י קשו מכל אחד מאתנו השקעה של עשרת אלפים לירות. למי מאתנו יש סכומים כאלה?"

אפילו שפיכות דמים. הם פנו אפי" לו למזכ"ל ההסתדרות, יצחק בן-אהרון, אבל הוא אמר שזה לא עניינו. ישראל ז"ר, יושב ראש מרכז הקואופרציה, אמר להם דברים ברורים ומרים: "הפסדתם, נספדתם. אינני יכול לעזור לכם. תביאו את עש" רת אלפים הלירות ותכנסו למיפעל ה" חדש."

"אבל אנחנו לא נצא מהדפוס", אמר חיים גוברמן, "אפילו אם הדבר יביא לי שפיכות דמים. אחרי 35 שנה וזריקים או" תנו לכלבים. מהי זאת אומרת שהפסדנו היכן מרכז הקואופרציה? איפה המצפון של הצ"י המרכזי?"

האיש השיב את שאלותיו במרירות רבה. האם יהיה מי שיטרח גם להשיב?

הילד החסר שלום וברכה חמי עם ילדיהם בצריפס הרעוע בשפרבר נתינה. הילד השלושה במרכזה של תעלומה, אחרי שנפטר בניסיונות מסתוריות ביותר.

25 דקות נסיעה מכפר-סבא, מטרה את התינוק לחדר המיון של בית-החולים ב"י ל"נסון וחזרה לבית-היולדות בכפר-סבא. מה קרה לתינוק של משפחת חמי ב"י בית-החולים ב"י ל"נסון? על כך השיב מני הל בית-החולים, ה"ר קורן: "התינוק הגיע מת לחדר המיון. הוא אפילו לא אושפז. אי" חרי שהרופאים קבעו את מותו, הוכנס הילד למקרר והוחזק שם במשך שישה ימים." מול עדותו של ה"ר קורן קיימת עדותה של האחות רחל יחיא: "אני הבאתי לבית-החולים ב"י ל"נסון תינוק חי, אני משוכנעת שהוא היה חי ברנע שמסרתי אותו לרופאים של חדר המיון. ראיתי אותו נושם ואין לי שום ספק בנוגע לכך."

בקביעה שהתינוק נקבר ברשיון קבורה ומיהרה לסגור את התיק. מה שלא עשתה המשטרה עשה כתב העולם הזה, שיצא לחקור את נסיבות מר" תו של תינוקו של שלום חמי. התחנה ה" ראשונה הייתה בית-היולדות בכפר-סבא, שבו נולד התינוק. סיפר ה"ר שמואל מלך, מנהל בית-הח"ר לים: "התינוק נולד במשקל רגיל, 3,450 קילוגרם. היו לו רפלקסים נורמליים. בילד

שלום חמי הרגיש כי משהו מי" תורי מסתור מאחורי פרשת העלמו של תינוקו. למרות מצוקתו, למרות חייו הקשים ועול הפרנסה, החליט לפענח את התעלומה. פנה האב למשטרה, סיפר את סיפורו, באמצעות עו"ד אהרון ברקאי ובר" קש לפתוח בחקירה. "אולי הילד עוד חי? אולי קברו מישהו אחר במקומו? שאל. משטרת ישראל החליטה לסגור את ה" תיק עוד באותו יום בו הגיש שלום חמי

במתקרה

האם נחבל

התינוק?

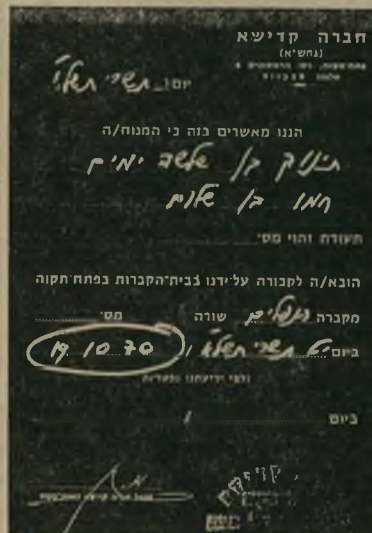
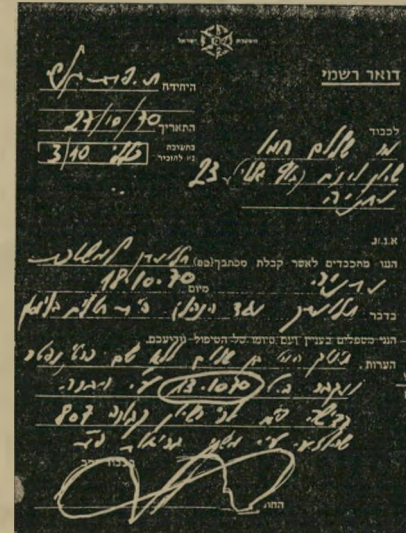
דיוות פותרות אלה מעוררות כמה שאלות תמוהות ביותר: האם מת התינוק בדרך? אם אומנם היה מצבו חמור עד כדי כך שהיה צורך לשלחו מכפר-סבא לבית-החולים ב"י ל"נסון, מדוע נשלח במונית ולא באמבו" לנס ומדוע לא הוצמד רופא לשמירה על חייו של התינוק בן שלושה הימים שהיה צריך להיטלטל במונית למרחק של 25 דקות נסיעה? אם אומנם מת התינוק בדרך מדוע לא הודיעה הנהלת בית-החולים ב"י ל"נסון מיד להנהלת בית-היולדות בכפר-סבא כי קיבלה ולד מת?

האם מת התינוק ב"י ל"נסון? אם מת התינוק לאחר שהובא לבית-החולים, שוב נשאלת השאלה מדוע לא נמסרה הודעה על כך לבית-החולים ששלח אותו? מדוע לא נמסר על כך לאב שהתעניין בגורל התינוק למחרת היום טלפונית וכעבור של"י שה ימים בביקור אישי?

ממה מת התינוק? ממצאי ה" ניתוח שלאחר המחת מצביעים על האפי" טרות שהתינוק לא מת כתוצאה מפגם ב" ריאותי בלידה, אלא כנראה, מחבלה שג" רמה בשעת טיטולו או כתוצאה מנפילה. כשהתבקש ה"ר מלך להגיב על טענת האחות רחל יחיא כי מסרה תינוק ג"י לב"י ל"נסון, השיב: "יכול להיות שהיא נ"י לה ולכן לא הבינה מה מתרחש!" ה"ר משה דרוקר טיפסל בוולד במשך יומיים וחצי בבית-היולדות בכפר-סבא, סירב להת" ייחס למיקרה ואמר: "זה כבר לא אקטואלי."

על שאלה מדוע לא מסרו להורי התינוק כי נפטר עוד ב"י 13 באוקטובר, אמר ה"ר מלך: "זאת באמת תעלומה בשבילי. ב"י רתתי את הענין (אחרי חודשיים) ואמרו לי שעוד כשיתיה כאן בבית-החולים סיפרו לברכה חמי שהתינוק שלה מת."

זו טענה מוזרה ומחשיבה עוד יותר. שכן לטענת משפחת חמי נודע להם דבר מות התינוק רק ב"י 16 בחודש. לטענה זו יש להם סיוע במכתבו של הרופא התורן ה"ר פליישמן שכתב במכתב לב"י ל"נסון (המש"ב בעמוד 26)

שתי תעודות רשמיות שבכל אחת מהן מצויין תאריך קבורה אחר של תינוקה של החברא קדישא בפחתקוה ובה נאמר כי התינוק נקבר ב"י 19 באוקטובר. בתעודה משמאל של המשטרה מצויין כי נקבר 6 ימים קודם.

התעודות המרשיעות

את התלונה. שוטר ממשטרת פתח-תקוה התקשר עם החברא קדישא. שם מסרו לו כי התינוק נקבר יום אחד קודם לכן עם רשיון קבורה ותעודת פטירה כחוק. כתב השוטר על התיק: "ממליץ לגנוז את ע"י חומר בכללו. אין כל חשד למעשה עב"י רה".

טיפולם של משטרת פתח-תקוה בפרשה לא היה ענייני כלל. היא לא התייחסה לת" לונתו של שלום חמי כי דבר מות תינוקו הועלם ממנו, כי שיקרו לו כדי לא למסור ל"ינו את הגופה וכי התינוק לא נקבר ש"י שה ימים אחרי מותו. המשטרה הסתפקה